

wysokość części składkowej emerytury lub renty, także wobec osób, które spełniły warunki nabycia prawa do emerytury rolniczej po upływie 25 lat.

Na podstawie przepisu art. 54 ust. 2 ustawy o TK strona skarżąca wnosi również o orzeczenie od Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zwrotu kosztów postępowania przed Trybunałem, także w przypadku nieuwzględnienia skargi konstytucyjnej.

Wskazanie naruszenia konstytucyjnej wolności lub prawa i sposobu tego naruszenia (art. 53 ust. 1 pkt 2 ustawy o TK).

Uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; (art. 53 ust. 1 pkt 3 ustawy o TK).

Sąd Apelacyjny we W ,
wyrokiem z września 2019 r. w sprawie o sygn. akt oddalając
apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego we W ,
z kwietnia 2019 r. sygn. akt
, w którym Sąd ten z kolei oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji
Prezesa KRUS z listopada 2018 r. o ponownym ustaleniu wysokości
emerytury, znak: naruszył przede wszystkim prawo skarżącego
do zabezpieczenia społecznego określonego przepisem art. 67 Konstytucji
Rzeczypospolitej Polskiej poprzez niezaliczenie K W okresu
pracy w gospodarstwie rolnym jego rodziców w charakterze domownika
od sierpnia 1969 r. (dzień ukończenia przez skarżącego -go roku życia)
do czerwca 1977 r. do części składkowej emerytury podstawowej, a ponadto
zasadę legalizmu sprecyzowaną w art. 7 Konstytucji, zasadę demokratycznego
państwa prawnego sformułowaną w przepisie art. 2 Konstytucji oraz zasadę równości
wobec prawa i zakazu dyskryminacji określoną w art. 32 Konstytucji. W ten zatem
sposób, zarówno KRUS jak i sądy obu instancji pozbawiły skarżącego prawa do
wyższej emerytury.

Sposób tego naruszenia przejawia się w tym, że w oparciu właśnie o skarżony
niniejszą skargą konstytucyjną przepis art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia

1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, zarówno KRUS jak i sądy obu instancji nie zaliczyły K W okresu pracy w gospodarstwie rolnym jego rodziców w charakterze domownika od sierpnia 1969 r. do czerwca 1977 r. do części składkowej emerytury podstawowej, stwierdzając, że w świetle regulacji przepisu art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie jest możliwe uwzględnienie wniosku K W o zaliczenie do części składkowej emerytury rolniczej w/w okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w charakterze domownika, z uwagi na wprowadzone przez ustawodawcę uwarunkowania czasowe. A mianowicie, według Sądów obydwu instancji orzekających w sprawie skarżącego, prawo do zaliczenia prowadzenia pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia wygasło w dniu lipca 2002 r. tj. po upływie 25 lat liczonych od czerwca 1977 r.

Zinterpretowanie przez KRUS i sądy obu instancji przepisu 25 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w tak niekorzystny dla skarżącego sposób przesądza o niekonstytucyjności wskazanego powyżej przepisu, stąd też K W za pośrednictwem swojego pełnomocnika składa niniejszą skargę konstytucyjną.

Przedstawienie stanu faktycznego (art. 53 ust. 1 pkt 4 ustawy o TK)

Wyrokiem z kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy we W , sygn. akt oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji Prezesa KRUS z listopada 2018 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury, znak: .

Następnie wyrokiem z września 2019 r. Sąd Apelacyjny we W w sprawie o sygn. akt oddalił apelację ubezpieczonego od w/w wyroku Sądu Okręgowego we W

W uzasadnieniu zarówno wyroku Sądu Pierwszej Instancji jak i Sądu Apelacyjnego wskazano, że ubezpieczony K W niezasadnie domaga się zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym jego rodziców w charakterze domownika od sierpnia 1969 r. do czerwca 1977 r. do części składkowej emerytury podstawowej, zaś wysokość świadczenia ubezpieczonego została ustalona prawidłowo. Zdaniem zaś skarżącego, wysokość jego emerytury nie została ustalona

prawidłowo, gdyż do części składkowej emerytury podstawowej nie zaliczono K W okresie pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w charakterze domownika od sierpnia 1969 r. do czerwca 1977 r. Tymczasem zaliczenie do emerytury w/w okresu spowodowałoby podwyższenie obecnie otrzymywanej przez wymienionego emerytury w kwocie zaledwie netto miesięcznie do kwoty 2.000 zł miesięcznie. Przepis art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi, że: *Do liczby lat dolicza się liczbę lat pracy w gospodarstwie rolnym – bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu – po ukończeniu 16. roku życia, przypadających przed dniem 1 lipca 1977 r., jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury rolniczej lub renty inwalidzkiej rolniczej.* Skoro w/w przepis nie daje podstaw do zaliczenia skarżącemu w/w okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców do części składkowej emerytury podstawowej, przepis ten jawi się jako niekonstytucyjny, albowiem **różnicuje sytuację prawną osób, które nabyły prawo do emerytury rolniczej do dnia 30 czerwca 2002 r. i osób, które prawo do emerytury rolniczej nabyły po tej dacie.**

Ponadto, wskazać należy, że przez 3 lata w/w okresu, tj. od 1969 r. do 1972 r., miała miejsce będąca w rzeczywistości niewolniczą pracą tzw. „planowa gospodarka rolna”, w ramach której oprócz podatku na rzecz Państwa, każdy rolnik był zobowiązany również do dodatkowych danin publicznoprawnych w postaci obowiązku oddawania na rzecz Państwa Polskiego (wtedy PRL) kontyngentu rolnego w postaci żywca i zboża, co było dodatkowym i znacznym obciążeniem dla każdego rolnika.

Skarżący pragnie również podnieść, że za wskazany powyżej trzyletni okres, oprócz emerytury, powinien również otrzymać odszkodowanie od organów państwa za oddane kontyngenty na rzecz Państwa PRL.

Poza powyższym, z uwagi na okoliczność, że ojciec ubezpieczonego cierpiał na , ubezpieczony K W nie mógł pełnić służby wojskowej, pomimo, że posiadał kategorię wojskową - zdolny do służby, gdyż zmuszony był pracować na gospodarstwie rolnym swojego ojca, ponieważ nikt inny oprócz ubezpieczonego nie był w stanie w tym czasie zastąpić ojca ubezpieczonego. Tym samym, ubezpieczony był nie tylko domownikiem, który pracował w tamtym okresie w gospodarstwie rolnym swoich rodziców w N lecz przede wszystkim był jedynym żywicielem rodziny.

Tymczasem osobom, które pełniły służbę wojskową lub pracowały w Policji, zaliczono natomiast do emerytury okres pracy w gospodarstwie rolnym, mimo, że w okresie pracy w gospodarstwie rolnym w/w osoby nie pełniły służby w w/w formacjach. W związku z czym osoby te otrzymały świadczenie zdecydowanie wyższe niż K W Tymczasem ubezpieczonemu w zaskarżonej niniejszym odwołaniu decyzji Prezesa KRUS podwyższono świadczenie tylko o kwotę zł (z kwoty zł do kwoty zł). O fakcie zaliczenia „mundurowym” do emerytury okresu pracy w gospodarstwie rolnym przesądził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 30 maja 2000 r. w sprawie o sygn. akt K. 37/98. (Dz.U.2000.45.531 z dnia 2000.06.02), który orzekł, że *art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636) jest niezgodny z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie, w jakim nie przewiduje możliwości doliczenia do liczby lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, od której zależy wysokość części składkowej emerytury-renty, także okresów:*

- a) odbywania czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresów jej równorzędnych albo zastępczych form tej służby, przypadających przed dniem 1 stycznia 1999 r.,*
- b) działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresów zaliczanych do okresów tej działalności oraz podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określonych w przepisach ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 950, z 1998 r. Nr 37, poz. 204, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360 i Nr 77, poz. 862 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136),*
- c) pełnienia w Polsce zawodowej służby wojskowej oraz pozostawania w stosunku służby w policji oraz w formacjach pokrewnych, w okresie przed dniem 1 stycznia 1999 r. lub po tej dacie, lecz nie objętych obowiązkiem ubezpieczenia emerytalno-rentowego.*

W związku z treścią w/w wyroku Trybunału Konstytucyjnego, zasadnym jest wniosek skarżącego o zbadanie konstytucyjności przepisu art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników z art. 2, art. 7, art. 32 i art. 67 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie, w jakim nie przewiduje możliwości doliczenia do liczby lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno-

rentowemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym sprzed 1 lipca 1977 r., od której zależy wysokość części składkowej emerytury-renty, także wobec osób, które spełniły warunki nabycia prawa do emerytury rolniczej po upływie 25 lat.

Merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi konstytucyjnej przez Trybunał Konstytucyjny jest niezwykle istotne jeśli się zważy, że tak na dobrą sprawę, w/w przepis (art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników) jest obecnie przepisem martwym i przejściowym, który stanowi jedynie podstawę do nieuwzględniania osobom obecnie przechodzącym na emeryturę okresu pracy w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 lipca 1977 r., gdyż przepis ten obejmował jedynie osoby, które nabyły prawo do emerytury do dnia 30 czerwca 2002 r., a więc 25 lat wstecz od daty spełnienia warunków nabycia prawa do emerytury. Tym samym, niezaliczenie tego okresu jedynie z tego powodu, że ubezpieczony prawo do emerytury nabył dopiero w 2018 r. jest dla niego dalece krzywdzące, a przede wszystkim jako niezgodne z art.: 2, 7, 32 i 67 Konstytucji RP narusza zasadę równości wobec prawa.

W związku z powyższym, K W powinno zostać przyznane świadczenie takie, jak osobom, które pełniły służbę wojskową lub pracowały w Policji w tym okresie, a więc w wysokości zł miesięcznie, do czego niezbędne jest stwierdzenie przez Trybunał niekonstytucyjności wskazanego przepisu ustawy.

Udokumentowanie daty doręczenia wyroku, decyzji lub innego rozstrzygnięcia (art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o TK)

Wyrok Sądu Apelacyjnego we W ,
z września 2019 r., sygn. akt , wraz z pisemnym uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi skarżącego Adw. K S z Kancelarii Adwokackiej w Oleśnicy w dniu 12 listopada 2019 r., na dowód powyższego przedkładałam w załączeniu ten wyrok, na którego pierwszej stronie przy sentencji wyroku w prawym górnym rogu widnieje wpis: „Wpłynęło 12-11-2019 Kancelaria Adwokacka Adw. K S ”.

